

1777, 1 574

12

DISCVSSIO

QVAESTIONIS INAVGVRALIS

VTRVM

DECRETA ET INSINVATA CITATIONE

EX L. DIFFAMARI

EIQVE

IVNCTA REMISSIONE RELIQVORVM PETITORVM

AD IVDICIVM SIMVL REO TRADITA

LOCVS DETVR PRAEVENTIONI

QVAM

CVM SVBNEXIS

EX VNIVERSO IVRE COROLLARIIS

PRO

LICENTIA

SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES

CONSEQVENDI

PVBLYCO PROCERYM ACADEMICORYM

EXAMINI

AD D. XVI. AVGVSTI CIOIOCCCLXXVII.

SVBMITTIT

IOANNES ADOLPHVS GEORGIVS

BRANDT

WETZLARIENSIS.

GIESSAE

apud IOAN. IAC. BRAVN. Acad. Typogr.

DISCVSSIO

QUESTIONS UNIVERSALES

DECRETA ET RESOLVTIO

EX L. D. S. S.

INSTITVTIONVM

AD MODVM

AD

CVL SVBVS

EX SVBVS SVB COACCVLVS

IN

SVBVS IN SVBVS

CVL SVBVS

AD MODVM

AD

AD SVBVS

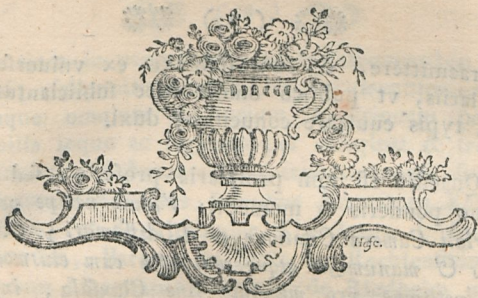
IOHANNES APOTHECARIVS

SVBVS

SVBVS

AD MODVM

Differtationem inauguralem conscribere, eamque publice defendere, animo constituebam, iamque paratae, vt typis mandentur, iacebant pagellae, cum moram longiorem non ferret gradus academicus.

Differenda igitur erat descriptio typis facienda, quae adhuc reseruatur & interea substituenda ac praemittenda discussio breuior quaestionis inauguralis ad argumentum de differentia Citationis ex L. diffamari 5. C. de ingenuis & manumissis & Citationis & L. 28. Si contendat D. de fideiussoribus ad ductum praxeos supremorum Imperii Tribunalium quodammodo pertinens, quam orationis ante inaugurations solitae lo-

A

co

co praemittere, & cum subnexis ex vniuerso iure Corollariis, vt publico omnia haec subiiciantur examini, typis euulgare conueniens duxi.

Quaestio est non proletaria profecto, sed magni omnino ponderis & momenti: *Vtrum nempe petita in Imperiali Camera Citatione ex L. diffamari §. C. de ingenuis & manumissis atque coniuncta cum eiusmodi precibus petitione pro mandato sine Clausula, insequuto dein decreto Supremi huius Tribunalis precibus pro Citatione ex L. diffamari annuente, petitionem vero mandati, facta reproductione Citationis, ad iudicium remittente, postquam reo Citatio cum memorato decreto legitime & antea, quam simul a Consilio Caesaris aulico quidquam emerferit, praeuentioni locus detur? Res ipsa docuit quaestionem decisione non indignam esse.*

En facti seriem: Vendiderat anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, octaua Nouembris Franciscus Guilielmus ex illustri liberorum Baronum de Stein in Rechtenstein familia, suprema id necessitate exigente, bellique exitialis praecedentis calamitatibus adactus, tum ad vrgens aes alienum soluendum, tum ad sorores filiasque dote congruente instruendas, sustentandamque familiam, dimidiam partem Nieder-Stotzingen cum arce & omnibus eo pertinentibus Georgio monasterii imperialis Kaisersheimensis Antistiti. Consensus Agnatorum cum renuntiatione quorumcumque

que iurium in perpetuum, annis insequentibus 1662. & 1663. sollemniter venditionis documentum excepit, rerumque omnium & iurium traditionem possessio tranquilla aequae ac legitima per octoginta & tres annos firmavit. Anno 1755. demum agnati successores, Ioannes Antonius Iosephus Franciscus Xaverius Fridericus, vt & Alexander Theodorus & Iosephus Sigismundus, Barones de Stein in Rechtenstein proprio, cum Marquardo Antonio de Riedheim curatorio nomine nuptae de Stein, natae Comitis de Wateuille non solum occasione bonorum supradictorum ex fideicommissi familiae capite, qua de re tamen iam res iudicata Augustissimi Caesaris de Anno 1744. ob nullum in tempore legitimum remedium iuris interpositum aderat, postulationes quasdam iactare, sed & praeceptorem Augustanae Confessioni addictum adultarii simplicis reum & conuictum facti via, soli punire & multam exigere praesumerunt.

Quare Coelestinus Antistes Kaisersheimensis dicto Anno 1755. 17. Februarii per venerandum Patrem meum, Camerae Imperii supplex factus pro Citationem ex L. diffamari vna cum mandato cassatorio, restitutorio, & de non amplius turbando in possessione arcis Nieder-Stotzingen dimidiaequae partis pagi adiacentis cum pertinentiis iuriumque pro dicta media parte hucusque quiete habita cum refarcitione damnorum & expensarum sine Clausula vna cum citatione

A 2 solita

solita ad libellum supplicem ideo porrectum atque demonstrationibus congruentibus sub Lit. A. vsque L. adiunctis munitum sequens retulit decretum:

” Petitam Citationem decernimus. Reliquum
 ” petiti facta reproductione iudicialiter, In Con-
 ” silio 3. Martii 1755.

Expeditionem ampliorem Citationis & decreti de usu & stylo iudicii excipiebat insinuatio legitima 14. Maii cum reproductione 14. Iulii eiusdem anni facta. Tametsi nunc memorata Causa ad productas partis prouocatae exceptiones: institutae in celsissimo imperiali Consilio aulico actionis in Causa principali quieuerit demum, & eatenus porro lis in Camerae imperialis iudicio nulla porro moueatur, subintraret tamen euentu contrario & nulla iudicii imperialis aulici interpositione iudiciali facta supradicta quaestio, quam ex ipsis praeuentionis & decreti ad iudicium remissorii notionibus adfirmatiue decidendam esse, nullus dubitarem. Est siquidem iurisdictionis anteoccupatio, quam PRAE-VENTIONEM vocant, posthabitis aliorum (a) definitio-

(a) Veluti IOAN. WOLFG. TEXTOR *in praxi iudiciar.* P. I. cap. III. n. 35. p. 21. DAVIDIS MEYER P. III. dec. 177. n. 2. p. 442. LVDOV. GVNTHER. MARTINI *in commentar. for. tit. XI.* §. 2. n. 403. p. 630. & IOACH. CHRIST. COCH *in praxi fori Germanici* P. III. p. 344.

nitioibus meo iudicio minus sufficientibus, nil aliud mihi, quam cum acutissimo HERMANNO VVLTEIO, optimo illo definitionum artifice, in *tractatu de iudiciis* lib. I. Cap. 4. n. 197. p. 88. prior iurisdictionis concurrentis occupatio.

OCCVPARE vero dicitur is, qui in re quadam primum exercet actum, quem in eadem re antea fecit nemo. Ex iudicum concurrentium parte ille igitur iurisdictionem ante occupat, qui in certa quadam Causa primum exercet actum, quem in eadem adhuc explicuit nemo, & CONCVRRERE vocamus IVRISDICTIONEM, quando plurium iudicum eiusdem instantiae forum ita competens est, vt solus quisque ius dicere queat. Primus omnium actus in iurisdictionis exercitio est in ius vocatio, siue CITATIO, sed actus eiusmodi primus tam ex ipsa ratione, quam legum mente, ad ante occupandam iurisdictionem non sufficit, nisi accedat eiusdem legitima parti in ius vocatae traditio, quae INSINVATIO dici solet. *A Citatione prius legitime insinuata proinde fundamentum & initium capit praeuentio (a).* Dantur vero plura

A 3 eius-

(a) Solum hic nominasse sufficiat virum summum IOANNEM STEPHANVM PÜTTERVM anecessorem Goettingensem, qui in egregio tractatu *de praeuentione atque inde nata praescriptione fori tum generatim, tum in specie quod ad augustissima imperii*

eiusdem efficacitatis ac ipsa Citatio, quae analoga proinde Citationis nominari possunt. Quumque argumento ex paritate rationis deducto ceteris paribus ob stare nihil possit, tuto simul ex notissimo illo principio: ubi par habetur legis ratio, ibi eadem quoque est eiusdem dispositio colligi & deduci potest: ubi analogon quoddam Citationis cum eius insinuatione legitima adest, ibi quoque praeventionem oriri, omnino necessarium esse (a). Iam vero *decreta ad iudicium remissoria* in imperiali Camera usu fori recepta & ex processus iudicialis & extraiudicialis in Camera consueti, iuri iudiciario vniuersali nequaquam contrario profluentia analogum omnino sunt Citationum, sicuti litterae pro informatione (b), aliaque id genus Citationibus similia (c), siquidem eo tendunt, vt pars rea ad narrata & demonstrata actoris audiri, & in iudicio exceptiones suas proponere possit. Non dubitandum igitur esse, firmissime concludo: quamuis pro-uoca-

perii tribunalia adnuente tam theoria quam praxi omnia ca-
satis & ita firmavit, vt dubium superesse non possit.

(a) PÜTTER l. c. cap. V. §. 77.

(b) IO. IAC. MOSER *in den Grundsätzen der Reichs - Hofraths-Praxis* lib. III, cap. 3. §. 1. p. 89.

(c) Veluti illa monitoria Saxonum IO. BALTH. *de WERNHER obseru. for.* P. VI, *obs.* 268. n. 1. seq. p. 459.

uocationes praesertim ex L. diffamari regulariter non pariant praeuentionem in Caussa principali (a), eo quod prouocatio & instituta actio plane alia & diuersa sint inter se, & illa actionem principalem duntaxat praeparet, dum ad eam instituendam cogit, si tamen iuncta sit citatio ex L. diffamari decreto ad iudicium remissorio punctorum illorum ratione, quae Caussam principalem ingrediuntur, e. c. petitionis mandati sine Clausula occasione, vti ex proposita facti serie & Lite inter monasterium imperiale Kaisersheimense atque familiam de Stein, colligere licuit, decretum illud ad iudicium remissorium cum Citatione ex L. diffamari insinuatum, praeuentionem omnino induxisset, si ante cognitionem quandam a Iudicio imperiali aulico coeptam, & actum iurisdictionis exercitum, atque ad legitimam Steinenfium notitiam per insinuationem conuenientem peruenisset. Nec obstitisset, petitionem mandati solummodo circa possessionem versatam fuisse; nam id quidem si super *possessione momentanea* litigatur, verum est (b) & aliquam mereretur considerationem, quia pariter praeparans deinde duntaxat est iudicium super momentanea possessione. Non vero alicuius momenti

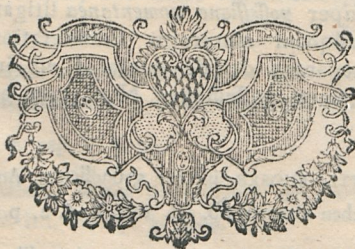
(a) CAR. GOTTL. KNORRE in der gründlichen Anleitung zum gerichtlichen Proceß lib. III, cap. V. §. 2. p. 515.

(b) IOAN. HENR. de BERGER in *oecon. iur.* lib. III, tit. 18, p. 1016.

menti fuislet in praesenti caussa, vbi petatum mandati S. Cl. ad possessorium ordinarium sicque ad ipsam Caussam principalem pertinuisse, videbatur. Ceterum fundamentum distinctionis inter ea, quae sunt *iudicialiter* & *extraiudicialiter* in Camera imperiali, optime noscitur ex laudati viri celeberrimi IOANNIS STEPHANI PÜTTERI *introductione in rem iudiciariam imperii* (a) & ex LVDOVICI AVGVSTI WÜRFFEL *Neuester Anleitung zu des Kaiserlichen und des heiligen roemischen Reichs hoechstpreislichen Kammer-Gerichts extraiudicial Proceß*, cap. I. §. I. p. 2. in der Note editionis de a. 1775. cum praefatione venerandi Parentis.

Vid. quoque ibidem cap. III. §. I. notatum
in fine laudatae praefationis.

(a) Sect. II. cap. I. §. 684.

COROLLARIA
EX
UNIVERSO IVRE.

EX IVRE NATVRAE.

I.

Ius naturae & in thesi & in hypothesi est immutabile.

II.

Principium WOLFIANVM Perfectionis ad eruendas Iuris naturae veritates semper mihi primum visum est.

X 2

III.

III.

Resse wolfivs definit obligationem, quod sit:
Connexio motiui cum actione.

IV.

Authochyria iure naturae est reprobata.

EX IVRE CANONICO.

I.

Ad praescribendam consuetudinem nulla interue-
nit mala fides.

II.

Promulgatio constitutionum pontificiarum Romae
facta, sufficiens non est ad producendam obligatio-
nem.

III.

Concordata^{tam} principum, quam Aschaffenburgen-
sia vim veri pacti habent, & collectivae sumta Con-
cordata Germaniae constituunt.

IV.

IV.

Sponsalia priora praeferuntur posterioribus, quamquam posterioribus copula carnalis accesserit.

EX IVRE CIVILI.

I.

Filiusfamilias, paterfamilias factus, soluens partem debiti, a se tanquam filiofamilias contracti, totum debitum agnouisse non est censendus.

II.

In theoria defendi potest: fratri germano, contra quemcunque in testamento fratris sibi praelatum, inofficiosi querelam competere.

III.

Ita & eadem querela matrem praeteritam vel inique a legitima exclusam, contra testamentum patris pupillariter substituentis experiri posse, euincitur.

IV.

A Dispositione L. fin. Cod. de nouat. & delegat.
merito excipitur delegatio.

EX IVRE PVBLICO.

I.

Principibus imperii ius adcapitulandi de Iure
denegari non potest.

II.

Status imperii nequeunt in suis territoriis dero-
gare Recessibus imperii.

III.

Ius conducendi in alieno territorio est seruitus
iuris publici, nullo tamen iure ius venandi tanquam
illius ~~ius~~ annexum probari potest.

IV.

Annus normalis in Collegiis opificum non habet
locum.

Ex

EX IVRE FEVDALI.

I.

In dubio res praesumitur allodialis non feudalis, ideoque obmota Controversia, ordinarius loci Iudex adendum.

II.

In dubio feudum praesumitur masculinum non foemininum.

III.

Legitimati per subsequens matrimonium, succedunt in feudo.

IV.

Feudum concessum tali modo: *Concedo tibi & cui dederis*, inconsulto domino alienari posse receptissimum est.

EX PRAXI CAMERALI.

I.

Lex unica Codicis quando imperator inter pupil-
los

lor &c. ^{aut} & inde natum remedium, neque sanae theoriae, neque Praxi, conuenit.

II.

Amica inter partes litigantes compositio a quolibet Iudice, & in supremo camerae Imperialis Iudicio instituenta.

III.

Continentia Causae fundat Iurisdictionem Cameralem etiam praetermissis Auftraegis.

IV.

Camera Imperialis circa Causas ecclesiasticas non iudicat, bene tamen executionem; si, vt brachium seculare inuocata sit, decernit.

FINIS.

ULB Halle

3

005 120 055

SS.

TA-306

1777, 1 54

12

DISCVSSIO
QVAESTIONIS INAVGVRALIS
VTRVM
DECRETA ET INSINVATA CITATIONE
EX L. DIFFAMARI
EIQVE
IVNCTA REMISSIONE RELIQVORVM PETITORVM
AD IVDICIUM SIMVL REO TRADITA
LOCVS DETVR PRAEVENTIONI
QVAM
CVM SVBNEXIS
EX VNIVERSO IVRE COROLLARIIS
PRO
LICENTIA
SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES
CONSEQVENDI
PVBLICO PROCERVVM ACADEMICORVM
EXAMINI
AD D. XVI. AVGVSTI CIOIDCCCLXXVII.
SVBMITTIT
IOANNES ADOLPHVS GEORGIVS
BRANDT
WETZLARIENSIS.

54

GIESSAE
apud IOAN. IAC. BRAVN. Acad. Typogr.

